

ніж Характеръ за всичкитѣ Христови съжителы отъ него врѣмѧ дорѣ и до днесъ, съ слѣдующи-
тѣ си дѣни: “Ако са рѣвни нѣкомъ епископ-
ство, добро дѣло жалде. Трѣба проче е-
пископа да е непороченъ, на една жена мжъ,
трезвенъ, цѣломѣдъръ, благочиненъ, стра-
ниолюбивъ, подчителенъ, не піаница, не
клоканистъ, не лакомъ за гнѣсна пичалба,
не крамолникъ, не мараражай, но кротикъ. ,
1-во тимот. 3, 1-2-3-4.] Іоанъ да вникнімъ и въ само-
то Божье благовolenіе, дѣто благоволилъ та рѣ-
каль чрезъ Мойсемъ на древните Израилити за
ученіето на своя законъ: “И тѣзы дѣми, които
ти Язвъ за повѣдвали днесъ, да бѫдѫтъ въ
сърдцето ти, и въ дѣшата ти, и да напи-
чишъ съсъ тѣхъ прилѣжно чадата си, и
за тѣхъ да говоришъ, кога сѣдишъ въ
домѣтъ си, и когато ходишъ по попѫти-
ти, и когато лягашъ, и когато ставашъ.
И тѣзы дѣми да гы вържешъ за бѣлагъ
на рѣката си, и да бѫдѫтъ като надз-чело
мѣждъ очите ти. , [Еторозак. 6, 6-8.] При твой Боже
благовolenіе, и при твой Ипостолско и Богодѣхно-
венно характеризованье, като смы известни за какво? И за чий дѣми смы са обѣщали Богъ при рож-
коположеніето си. Да са разглѣдами священически и да видимъ, спорѣдъ този Характеръ ли свя-
щенодѣйствовамъ? Ако смы съ този Характеръ, тогава можемъ да са нарѣчемъ правѣдно и истин-